



EL POBLE CATALÀ



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
C/ DE LA VICTORIA, 10 PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV : NÚMERO

4479

BARCELONA, DIJARS, 31 DE JULIOL DE 1917

UN NÚMERO 65 CENTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
C/ GARRER EST, 19 TELEFON 2238

Els nacionalistes radicals d'Irlanda

L'actiu dels nacionalistes radicals irlandesos, no va dirigida a lluitar Irlanda del mal governament anglès, sinó que té per a principis inalterables, el lliberament d'Irlanda del governament anglès. Van contra el domini xic o gran d'Anglaterra damunt de la Irlanda. És així: aixequen la Nació contra el Estat, lo creat per la Natura enfront de lo creat per la política.

Els nacionalistes radicals irlandesos, amb la seva austeritat política, ensenyen al poble d'Irlanda a considerar que una llei donada d'Irlanda al seu poble per Anglaterra és una infamia insuperable. I si la llei és bona —com s'ha de veure molt sovint, tractant-se d'Anglaterra— ella constitueix una vergonya que cau damunt de la dignitat dels irlandesos com una humiliadora ofensa, puix que concupiscen per a fer i dictar les seves lleis nacionals. És per això que els nacionalistes radicals irlandesos, s'aixequen contra tota mena de lleis angleses, tan si són bones com si són dolentes.

Els nacionalistes radicals irlandesos, afirmen que el nacionalisme és la font de tot avenç de tota evolució i que els pobles són fills de l'història i no de la natura, com fruit de ella, per a desenvolupar-la tal com a son espiritualitat escull i que mai podran ésser fruits de l'història d'un altre poble, per gran poderós i digno que sigui.

I així per la mateixa senzilla raó que la de que un arbre no pot fer normalment altra mena de fruits que els seus propis i naturals. Tots els empells donen fruits bons i quasi bé sempre de gust no gens admissible pel paladar.

Però, per damunt d'autonomies ben enteses i de lleis descentralitzades, el pensament dels nacionalistes radicals irlandesos radica dins d'aquest mot d'ordre tanest i tanadmirador: «Nosaltres mateixos», guiant els fins en aquelles accions següents que tal com hem pogut presenciar-les, ens han semblat desafortunades.

Per a analitzar els valors nacionalistes dels moviments diversos que breguen per la llibertat nacional d'un poble sotmès a un altre poble, cal tindre en compte i ben present el valor del pensar dels nacionalistes radicals d'Irlanda.

F. P. I. V.

CRÒNICAS CATALANES

La acció cívica

DESPUES DE LA ASAMBLEA

«Es costumbre, al entrar en una estancia donde hay una persona, solicitar su permiso con un acento: «¿Se puede?»

Algo parecido se me ocurre a mí al reanudar mis charlas, desde la Ciudad Condal, con los lectores de «La Tribuna».

«¿Se puede?»

Y no va dirigida la pregunta a la Redacción, ni al benévolo lector, sino a la censura, que parece empeñada en que nada se sepa de lo que aquí ocurre, que dictatorialmente interrumpe la relación de Cataluña con el resto de España, que no permite hablar de sucesos que indudablemente serán históricos, y cuya trascendencia es superior a todo lo que cree el Ministerio Doto.

Tres inofensivas crónicas, escritas días antes de 19 de Julio, referentes al acto de aquel día, se las tragó el Gabinete de la previa censura, y lo que sólo era información de antecedentes, no pudo ser publicado. Esta restricción a la libertad de imprenta no ha impedido que por hojas clandestinas, pese a la suspensión de algunos diarios, haya llegado a general conocimiento, además del verídico que dieron los diputados y senadores que actuaron en lo que fué palacio del gobernador de la Ciudadela.

Ahora, calmados los espíritus gubernamentales, en un remanso de esa agitada lucha, algo suponemos que podrá decirse, acatando todos los mandamientos de la censura, que permitieron en Madrid decir cosas que no se toleran en Barcelona.

Se ha pretendido negar un hecho y sobre este hecho debe aceptarse la existencia de consecuencias. El Ayuntamiento de Barcelona y todos los de la región han hecho suyas las declaraciones de los parlamentarios. También han formulado su adhesión las Diputaciones y la Mancomunidad de Cataluña. Un alcalde de Real orden en Barcelona, y se le llama en Lérida y en Reus, deja la vara para caer al lado de la opinión popular. ¿Existe o no un movimiento cívico? ¿Llamase de renovación, de revolución desde arriba y desde abajo, no puede negarse un hecho por más que la «Gaceta» no lo confiese.

El prólogo de esta acción cívica no obedeció a confabulaciones partidistas. Si bien iniciado en Cataluña, no fué un movimiento regional, como el

de Solidaridad del de la Mancomunidad y el de las zonas neutrales. Fue un conjunto de aspiraciones en las que se confundieron desde el senador por derecho propio o vitalicio, que debe su cargo al Rey, hasta el político de la más extrema izquierda.

Pasó, por la convocatoria a todos los diputados y senadores españoles, a ser un acto nacional, con conclusiones aplicables a toda la nación, y todos los sacrificios se hicieron, en aras del bien común.

Però lo que subyugó y dió fuerzas a la reunión de los parlamentarios, fué la conducta de serenidad, de altruismo, de adhesión del pueblo. No debía ser un principio de vísperas sicilianas, ni los seguidores del siglo XVII debían invadir la ciudad. Aunque para el Gobierno se reproducía el sitio del duque de Berwick, nada ocurrió que justificase sus temores.

Los diputados y senadores han sido otros tantos voceros de esta acción cívica, que ha cristalizado como afirmación consiguiente a los sucesos que dieron margen, el 1 de Junio, a la actual suspensión de garantías. Es empinarse en negar lo evidente, buscar moles y querer sacar de su cauce un movimiento de opinión que puede salvar a España de seguros peligros.

Si afirmaciones se han hecho, ninguna ha sido una innovación. La autonomía municipal y regional ha sido constante aspiración del país, referendada en la Tercera Sesión Municipal, a la que asistieron representantes de todos los Ayuntamientos de España, el cansancio que al país ocasiona el turno de los agitados partidos, es innegable, la necesidad de renovarse, obligada, la lamentación general y el deseo de salvarse en estos momentos, urgentes.

¿A qué, pues, la inquina contra este despertar del pueblo? Hombres de todos los partidos convienen en un programa mínimo, estudian su aplicación y desean propagarlo. En vez de facilitarles la tarea, se hace enmudecer a la Prensa se prohíben las reuniones, y a título de las circunstancias, se intenta hacer forzados ministeriales.

Barcelona y Cataluña toda han repetido en esta ocasión lo que en la invasión árabe ocurrió en los riscos de Covadonga, cuando don Pelayo empezó la reconquista. Fué larga la tarea, llenó muchas generaciones el sacrificio, pero la obra se realizó. En el pasado siglo Piemonte salvó a Italia, la unificó y la hizo independiente. Hubo también sus luchas, pero la aurora del triunfo coronó el esfuerzo de aquellas generaciones.

En lo circunstancial del día tenemos la firme seguridad de que en bien de España y por el patriotismo de los diputados y senadores, será infundada esta obra.

Todos los movimientos que triunfan son legales para los vencedores, como se condenan si son vencidos. Hoy, la fuerza de ciudadanía, de la que hay plétora en Cataluña, señala el rumbo. Una acción continua y porfirada, puede dar días de gloria a la Patria.

Los diarios suspendidos han recibido permiso gubernamental para publicar-se. El gobernador civil, señor Matos, ha marchado a Madrid para enterar personalmente de lo que ha ocurrido y de lo que se ha prohibido hablar a la Prensa.

La censura sigue en su rigor, y se da un caso anómalo: para atacar el movimiento de renovación hay plena libertad; para defenderla, hay toda clase de restricciones.

No sabemos lo que hará el Gobierno: si tendrá bastante fuerza de resistencia o si, reconociendo errores cometidos, aceptará indicaciones hechas.

Lo que nos consta es que el espíritu popular no decae, que hay alientos en la masa para recorrer las diversas etapas de este obligado camino, y que la acción cívica, bien orientada por los parlamentarios, es una fuerza irresistible.

Esto es lo único que las actuales circunstancias creemos nos permiten decir.

R. GUINART.

De «La Tribuna» de Madrid.

LA POLITICA

CORRE la veu de que el senyor Matos —el disolvent senyor Matos— no s'és entès a Madrid amb el qüest del Govern i el ministre de la Governació. Ja és forsa estrany!

Què serà, què no serà? Tan mateix és verament incomprensible que els tests i les altes no s'entenguin!

No cal dir que les diferències han ocorregut a l'apreciar la situació creada amb motiu de l'Assemblea del 19. L'Assemblea si no tingués altra ef-

casia hauria servit al menys per a posar de manifest les petiteses, els tiquismiquis, que les baixes mires dels homes que ns governen —que ns governen, senyors!— els fan servir entre ells.

No parlem ja de la digna actitud del darrer alcalde de reial ordre —tan de bon jos el darrer eternament!— Volem referir-nos a les desavinences que continuadament sotraqüegen la pau dels partits del regim.

Un dia són els ministres qui no s'entenen, perquè el senyor Sánchez Guerra, en lloc de ministre de la Governació, sembla ministre de la guerra —en el qual ran ho fa indiscutiblement millor —un altre és l'Antón del Olmet qui penja els hàbits de conservador a la figura de la protesta; no parlem ja de l'opinió conservadora; l'opinió conservadora ha acabat per no tenir-ne de opinió enfront les innombrables desavinences dels homes del seu partit.

En canvi l'opinió sana i robusta del poble espanyol, s'aguanta fermament i dignament sostinguda pels parlamentaris.

Ara sols mancava que no s'entengués amb el Govern el perill del senyor Matos.

Per cert, que diu que és molt possible que d'aquesta feia siguem rellevats de patir el simpatie inventor de les dissolucions pel sistema del copet a l'espatlla.

Però, cal —com diuen els castellans— no serà veritat tanta belleçça.

En llibertat

Ha sigut posat en llibertat el ferm i entusiasta nacionalista visceral En Tomás de Elezcano, per haver complert la condemna que li imposa l'Audiencia de Bilbao per un suposat delict electoral.

Rebi nostra enhorabona.

• El p. greso •

Aquí reanqueix nostre estimadíssim confrare «El Progreso».

El senyor Juncal ja no és el «redactor-que-fo» i ha sotsituat en aquest cirreg l'ex-diputat a Corts don Emilià Iglasas.

La vinent Assemblea

Tant prompte com acabí ses taques que serà molt aviat la comissió primera, es reunirà novament i l'Assemblea extra oficial de parla netari.

Es creu que aquesta sessió es celebrará a València i tractarà en ella de la reforma de la Constitució i de la autonomia dels Municipis.

Intransigents

En la sessió de la Diputació de Biscaia un diputat jaumí protestà de que s'havés impedit que l'arxipres prediqués i casés el 1 de la Junta de la història pobal i basta.

I la Diputació per boca del seu president manifestà que estava molt ben fet i recorda que no es permetés més l'entrada a la Casa de Juntes a d'arxipres fins que haguess donat les mareas cades explicacions.

Ha fet molt bé la Diputació biscaia. Qui no vulgui palla, que no vagi a l'era!

ECOS

LES dones catalanes són ja amigues del mar. En la platja de Sant Sebastià, cada dia més cosmopolitament concorreguda, les gentils barcelonines i les gentils estrangeres també, les dones d'història i les dones de sa casa, les cocottes i les filles de família, dotzen que'l sol i l'aire del mar cobrin els cossos llurs.

Es cosa sabuda que de tots els exercicis deportius, cap, fora de la boxe, embelleix tant el cos humà com la natió. El tipu del nadador perfecte és una maravella de bellesa: no és anglès com el del tennisman, ni desproporcionat com el del footballman, ni pròdig en abundancies musculars com el del gimnasta.

Que cal dones esperar de la natió practicada per la dona? Nosaltres veiem en el temps creixer entre nosaltres un nou tipu de bellesa: femenina, seleccionat arbitrada, fina i sense argüls ni abur d'indies, d'un exquisit color havana, amb els braços cilíndrics i brons, forta i esbelta, una mica loca d'orient i de Jankilandia alhora... I aquest bijur de dona nostra, ben nostra, desmentiria tot el fantasma de Mallarmé i foren més bells els seus braços, bruns i cilíndrics que els d'Atrodita Leukolona.

TOT degenera. I més que res el teatre de la naturalesa. Va començar per ésser un espectacle d'art pur. Tots recordem aquesta representació de «Eligena» al Liceu.

Després va transformar-se en un número de festa major com els Jocs Florals i les carres d'el·listes. Per cert que no hem pogut adonar per quina raó d'alta i paradoxal rahó als pobles de la costa mostraren preferència per «Terra baixa» i els de muntanya per la «Mariona».

Però ara hem arribat a l'últim graó. El teatre de la naturalesa es converteix en una «obra» i s'anuncia representacions de la «Carmen» amb la «lida» de un hermoso novillo a cargo del novillero «Espana».

El flamenguisme ho invadeix tot. Però mai heu oït cregut que pogués mescolarse amb una cosa tan pura com fou al iniciarse entre nosaltres el teatre de la naturalesa.

UNA nota, exquisida nota de carter, varem anotar ahir. Era bella la ciutat sota la pluja, amb el cel gris com una promesa de tardor en l'agost de Juliol. Els arbres eren més verds amb tota la pompa del seu fullam mullat i perlejat.

La nota a anotar era que els barcelonins trobaven tant plaer el deambular que no s'opongueren pas per la pluja.

I aquesta virtut de suportar la pluja pel gust de passejar és una virtut exquisida de ciutadania, que mai podran comprendre els nòmades ensenyorits capços de porcar basto-patalgués...

El senyor Prat de la Riba

Continúa en igual estat de gravetat el senyor Prat de la Riba.

Ahir al matí es traslladaren a Castellterçol i estigueren en la casa de l'illustre malalt, el vicespresident de la Diputació, senyor Amiguet i el diputat provincial senyor Vallès i Pujals.

Cada dia són en major nombre les persones qui van al Palau de Sant Jordi a interessar-se pel curs de l'enfermitat del senyor Prat de la Riba.

El comunicat facultatiu de les 3:30 de la tarda d'ahir diu així:

«De l'examen de sang practicat aquest matí s'én després que segueix un camí progressiu l'anèmia anageneratru de la malaltia tiroidea i de l'insuficiencia del cortex suprarenal».

Doctor Pi i Suñer. Doctor Carrasco i Formiguera. Doctor Badó.

Reunits a casa del senyor Prat de la Riba, a Castellterçol, es senyors Sol, Perera i Bartrina, en nom del Conceh Permanent de la Mancomunitat i els senyors Amiguet i Vallès i Pujals en el dels llurs companys de la Diputació: tot font constar la seva absoluta confiança en la exactitud del diagnòstic i pronòstic dels doctors Pi i Suñer i de s demés docters consultats fins ara, que desgraciadament van confirmarse en totes ses paris, han pres la iniciativa d'invitar als doctors Cardenal, Crespo, Cullis, Esquerdo (Pere) i Freixas per a que, ampliant la representació de la ciutat mèdica catalana, vegin al senyor Prat de la Riba en junta amb els metges de capçalera doctors Pi i Suñer, el seu ajudant doctor Carrasco i Formiguera i el de Castellterçol doctor Badó.

El doctor Pi i Suñer ha deferit amb gust a tal iniciativa, donat l'alt mòbil que l'ha inspirat als representants de les dues Corporacions públiques de la nostra terra que presideix el senyor Prat de la Riba.

La família de l'illustre malalt font constar una vegada més la seva absoluta confiança en el doctor Pi i Suñer ha manifestat que consentia i agraia la referida proposta.

Teatre de la Naturalesa de Sabadell

CARMEN

Arribarem amb una hora d'anticipació, el servei de tren ho exigeix, al lloc del succés, el bosc de can Feu, magnífic lloc pintoresc i ple d'encant, que recorreguerem en tota sa extensió durant l'hora llarga que faltava per començar l'espectacle.

Les altes plateas oferia un bonic cop de vista; en un dels cantons s'havia alçat l'escenari amb poques i ben ententes decoracions, la concurrencia era bastant nombrosa, i també era nombrosa l'afluència d'un públic orginyós que en aquei classe d'espectacles troba la manera de fruit-ne sense cap sacrifici. Així vol dir que pels caminets llunyans, muntanyes, arbres, etc., una multitud de curiosos fruita bella ment, s'ha comodat de l'òpera amb toros. I tant fruita i tant roent ament exterioritzava sa fruicó que la guarda civil, que en gran nombre patrullava pels voltants, es veg obligada a fer «despeje».

Començà el primer acte de «Carmen» amb un petit entorn de la cortina que feia de teló, i certa manca

de greuetat en l'orquestra deguda a la absència dels contrabaixos (parlem dels instruments, no dels músics) que anaren arribant paulatinament cap a la meitat de l'acte.

De la representació no'n podem dir mal. El tenor Palet com sempre esplèndid de veu, es feu aplaudir fortament després de la romança «El flor che avevi a me tu d'ato» (aquest «adato» no té res que veure amb el que'n desfogueram des de Madrid) i en altres passatges de l'òpera. La senyoreta Gallén es defençà bé, donant interès al seu paper de protagonista. El bariton Vallès cantà bravamet el famós «Torreadors» i la senyoreta Peri (Micaela), de veu bonica, però de defectuosa escola, s'ont aïrosa del compromís, lo mateix que les senyores Balcells i Casas, senyor Massia i altres. Els chors en certs moments produïen bell efecte, sobretot quan s'hi barrejava el chor de grills, dalt dels arbres.

En Falconi per demostrar que no's tractava de cosa major dirigia l'orquestra tot sovint girat vers al públic, però sens deixar de marcar tots els calderons.

Però lo verament sensacional fou la «corrida». Una «corrida» que m'hiets la esperaven amb il·lusió, especialment els toreros que'n nombre de quatre varen fer la «faena». Estava intercalada en el quart acte i l'escenari estava dividit en plaça de toros limitada per un reixat com de col·lecció zoològica, i el lloc no gaire espaiós pels cantants.

Sortí la bestia que fou (amb permís de l'autoritat) «lidiada» als acorts de la «farandola» de «L'Arlesienne» que les exclamacions del públic no deixaven sentir. En canvi el «novillero» Francesc Fernandez (a) «Espana» tingué ocasió de lluir-se. L'última fou que amb el poc espai disponible per la «lida» es tingués d'escursar aquesta, doncs la bestia s'abragà contra el reixat deixant-lo tan mal parat que de poc no tuig per l'escletxa, amb gran suar de les coristes que abandonaren l'escena. Sortí de l'intervenció dels tramitistes que a força de mans i braços apuntellaren el reixat donant temps a que l'Espana amb tres o quatre estocades (no les varem comptar) i ja quasi a les llagues, deixés difunta a la bestia. Fou ovacionat saludant agrat i emocionat.

Després de la mort (veritable) del «novillero» hi hagué la mort (simulada) de la «Carmen», finalitzant la festa amb un desfilé general per les polsoses carreteres i camins, quasi en tenebres.

Fou una festa pintoresca, molt pintoresca.

C. L.

NOTICIES

AJUNTAMENT

Al concurs lloure per a la provisió de la plaça de Quera del Negociat de Propietats, Drets i Pressuposts, qual plaça de presentació d'instancies acabà el disabte últim, s'han presentat els següents concursants:

Don Josep Maria Torrents, Oficial primer de Ofi Negociat; don Ciprià de Montoliu, Oficial segon de la Secció de Hisenda; don Isidre Llobet, Oficial primer del Negociat Central; don Joaquim Soler, don Miquel Aulet i don Miquel Maria Ribas, oficials primers de la Secció de Foment; don Antoni Nin, Oficial primer del Negociat de Comptes i deuda; i es l'etrats don Carlos Durizolo, don Enric Mir, don Lluís Figueras, don Gonzalo de Soló, don Ferrán Sans Buhigas, don Frederic Tubau i don Lluís Ortés, que no són empleats de la casa.

Acompanyat del regidor senyor Llopis ha visitat l'alcalde accidental una comissió de tractants de bestiar de veïella per a exposar-li que degut a l'encariment de tots els articles de consum, es veurien en la preissió de augmentar el preu de venda en els escorxadors de les vedells en canal, qual preu actual fou autoritzat fa uns mesos.

El dia 3 del pròxim agost acaba la segona prórroga del període voluntari per a l'adquisició de la cédula personal.

L'Administració d'Impostos i Rendes advertix als veïns que encara no l'han adquirida per tenir-la de l'any anterior, que aquesta encara que porti feina de setembre o octubre és vàlida solament fins a la terminació del període voluntari del present any, el qual, per haver començat abans que la de l'any anterior no durarà fins als al·ludits mesos.

La Comissió de Colònies Escolars a les tres d'ahir a la tarda, havia tingut notícia d'haver arribat sense novitat als seus punts de destí s Colònies de Sant Feliu de Codines, Sant Feliu de Guixols, Santa Maria de l'Estany,

Teyà, Sant Andreu de Llavaneres, Malgrat, Salou, Cervera, Banyoles, Castellbisbal, Montblanch, Sant Baudil de Llobregat i Falset.

La Comissió se cimplau en fer constar el seu agraïment a la Compañia dels ferrocarrils del Nord i de M. S. A. tant per la bona qualitat del material facilitat per al transport de les colònies com per les atencions dispensades als petits viatjants pel personal dependent d'aquelles Compañies que tingué que intervenir en el mateix.

A l'alcaldia s'ha rebut un telegrama de l'ex-alcalde senyor Martínez Domingo, remès des de San Sebastián saludant a l'alcalde i als regidors, i interesant-se per l'estat de salut del President de la Diputació provincial i de la Mancomunitat de Catalunya don Enric Prat de la Riba.

Ha visitat a l'alcalde accidental, el Senador del regne don Emili Junoi i el bisbe de la diòcesi, doctor Retg.

GOVERN CIVIL

En l'express d'ahir al matí retornà de Madrid don Leopold Matos.

Anaren a rebre'l al Baixalor del Passeig de Gracia, acompanyant-lo després amb el tren fins l'estació de França, el governador interí, senyor Longué; el secretari del Govern civil, senyor Die i Mas; l'inspector de seguretat, senyor Riquelme; l'inspector general de policia, senyor Retana.

En l'estació solament esperaven al senyor Matos alguns funcionaris del Govern civil i del cos de seguretat.

Des de l'estació el senyor Matos marxà en automòbil a sa residència oficial, i immediatament es feu novament carrec del comandament de la província.

Amé el senyor Longué conferencià extensament, entrant-se de quant ha ocorregut durant la seva absència.

Al migdia, el senyor Matos digué als periodistes:

«Puc assegurar que molt aviat quedarà ocupada l'Alcaldia de Barcelona; però en aquest moment no hi ha encare res».

«Del president del Consell i del ministre de la Governació, porto immillorables impressions, tant per lo que's refereix a Espanya, com a l'exterior».

«Tot el Govern es troba íntimament unit per a una acció comú, que realitzarà complint llur deure».

«El Govern està satisfet del resultat que, per a mantindre l'ordre en l'interior, han donat les mides per ell adoptades».

«Les relacions d'Espanya amb els demés països son cordialsíssimes».

«El Govern es troba de pos a treballar intensament, amb la seguretat de que sa obra ha d'ésser beneficosa per a la nació».

Per a acabar el governador pregà als periodistes que fesin e ntitir la satisfacció amb que havia vist els profícuos resultats de la intermitat d'l senyor Longué la cooperació del qual, tan intel·ligent com valerosa, accepta sempre.

«El senyor Matos conferencià ahir extensament amb el fiscal d'aquesta Audiencia don Ferrán de Prat».

«Visitaren ahir al governador tres redactors de «Solidaridad Obrera» per a queixar-se de que, amb motiu de la clausura del Centre Obrer del carrer de Mercaders, l'enguig, vedat l'acces a les dependències de l'esmentat diri al personal de la redacció i administració del mateix».

El senyor Matos els ha ates i, queixà.

«Un peri d'ista preguntà a l' governador si havia llegit lo que «El Imparcial» deia sobre la seva actuali prop de la Junta de Defensa de l'exterior».

El senyor Matos, bo i somrient, va com estar:

«Concò els límits de la meua jurisdicció i no m'a anso ni a les voras».

EL TREBALL

Amé motiu de la vaga que des de la temes sostenen els obrers curtidors de Mollet, es registraren ahir al matí en aquella població alguns incidents.

Segons informes oficials, sembla que variis obrers varen pretendre acudir al treball en la «Teneria Moderna», cosa a la qual s'hi oposaren alguns altres.

Això originà disturbis. Sonaren alguns trets que, per fortuna, no teren blanc. La guarda civil intervingué i quedà restablert l'ordre.

Es d'ingrés a cinc vaguistes. Han sigut posats a disposició del jutjat de Granollers.

Segons refe encies del governador, a dir al matí, t'l com estava convingut, tornaren si tre all els obrers del Ram de l'Aigu».

Es treballa en totes les fàbriques, excepte en algunes seccions de la de don Vicens Buxareu de la de dels successors de don Andreu Vidal.

Amb tot, el governador està espe

Informació Telegràfica i Telefònica

Servei especial d'EL POBLE CATALA

La Guerra

Comunicats oficials

Comunicat alemany

Koenigsweusterhausen, 30.—França: Forces del príncep hereu Ruperts. A causa del nostre violent foc d'artilleria hi ha hagut poca activitat de la artilleria enemiga al front de Flaufrès.

Al migdia ha esclatat el foc de les bateries enemigues basant intensitat, sense arribar per ara a la que tenia els dies anteriors.

Alguns contingents de reconeixement anglesos que han avançat fins a les nostres línies han estat rebutjats. Front del príncep hereu d'Alamany: En el Camí de les Dames i en un front de més de nou quilòmetres, varen intentar aïllar els francesos penetrant en les nostres posicions essent rebutjats.

Després d'una violenta preparació d'artilleria atacà l'adversari al matí el front de Cern fins al Mont d'Hivern. Davant de l'admirable resistència de les nostres tropes, part en combats cos a cos i part en contratacs fracassats l'assalt enemic.

En combats aeris l'enemic va perdre deu aparells.

El primer tinent von Uatchete ha abatut el seu 21 aparell.

Comunicat francès

de les tres de la tarda

Latis, 30.—Comunicat francès de les tres de la tarda:

«La nit s'ha caracteritzat per accions de les dues artilleries essent bastant violentes, sobre tot el sector de Braye en Lonnals, a l'Epine de Chevigny, a la Ligne del monument de Hurlstaise i a les dues vores del Mosà.

Han llançat sota els nostres focs còps de mà intentant per l'enemic en diferents punts del front.

Comunicat britànic

Paris, 30.—Comunicat britànic:

«Cap fet important a senyalar avui. L'activitat aèria fou ahir molt gran, prosseguint la lluita sense descans.

La nit del 27 al 28 els nostres pilots varen tirar bombes damunt d'estacions importants i de dos aerodroms enemics.

Durant el dia 28 varen efectuar nombroses expedicions de bombardeig, varen operar en combinació amb l'artilleria i varen fer reconeixements, prenent nombroses fotografies.

En combats aeris varen ser abatuts 16 aparells enemics i 14 varen aterrir amb avaries.

També varen ser abatuts dos globos captius enemics.

Tretze dels aparells nostres no han tornat.

Sobre les condicions de la pau

Berlin, 30.—Del discurs pronunciat per Mr. Lloyd George el dia 21 de Juliol a Quenshall, i de les darreres declaracions que tingueren lloc a la Cambra dels Comuns, es desprèn clarament que el Govern anglès no vol concertar una pau a base d'una intel·ligència i de compensacions, sinó solament una pau amb la suposició d'una completa derrota d'Alemanya.

La confirmació d'això està en que Mr. Carson recentment declarà a Dublín que les negociacions de pau amb Alemanya sols es podran començar si les tropes alemanyes reculen fins al Rin.

Mr. Bonar Law, al contestar a una interpellació de Mr. King a la Cambra dels Comuns, atenuà aquestes declaracions, fixant l'actitud del Govern anglès que es fonamenta en que Alemanya de totes maneres havia d'evacuar tots els territoris ocupats.

No obstant, posem bastants documents que proven d'una manera palpable, que nostres enemics, a part de les declaracions tan imprudentment fetes per Mr. Carson, ambicionen molt més amplies condicions per entrar en negociacions amb Alemanya, i que ja foren publicades la molt temps en la premsa neutral, tal com en el «Berliner Tagwacht», en la edició del dia 19.

Aquestes concessions de territoris concedides a França, consistien en la restitució de l'Alsàcia-Lorena, de la comarca del Saar i ocupació de tants territoris situats a la vora esquerra del Rin, quan a França li plagui pendre possessió d'ells.

Mr. Toroschenco, a l'arribar al poder, protestà energicament contra les ambicions de conquestes franceses que s'estengueren fins a certa part de Síria, declarant que els tractats concertats pel Govern rus sota el règim del Tzar amb les altres nacions, ara ja no tenen cap valor.

Però el Govern francès no pot negar que en recents reunions de la

Cambra francesa, Mr. Briand, al demanar a monsieur Ribot la publicació dels tractats secrets ultimats pel Govern francès amb el Govern rus zarista, declarà: «Russia revolucionaria deuria complir les obligacions contraes pel Govern zarista.» Aleshores que el que digués el poble rus no importaria en lo més mínim a França.

Mentrestant ja ens han arribat a nostres mans altres documents que posen en evidència les ambicions de conquestes de nostres enemics.

El treball fement i la guerra

Berlin, 30.—La Emperatriu, que exerceix el protectorat del Comitè nacional del treball temenja ha dirigit una carta al quefe del negociat de guerra, general Grosser, expressant la seva confiança de que s'adoptaran mitjans per a favoritzar i conservar la salut de les dones i nens.

Per a això proposa la Emperatriu l'institució d'enterraments per a les fàbriques i la creació de cases i menjadors especials que's puguin transportar.

Demana també que's dediqui especial cuidat als nens.

La Emperatriu afegeix que té la confiança de que no solament els Estats i Municipis, sino també les Empreses particulars dedicaran a preferent atenció a que les condicions de treball siguin més suportables moral i materialment.

Un discurs

Lyon, 30.—En un discurs pronunciat el dissabte a la tarda a la Sorbona, amb motiu d'una gran manifestació franc-rumana, Lohovari, ministre rumà, digué:

«La pau que volém, la única possible, la única que val els sacrificis i els esforços que no permeteixi que el món no vegi altre catàstrofe.

Sense anèxions i sense conquestes, s'ha dit, i nosaltres ho diem també, però és precis que Alemanya renunci a la anexió d'Alsàcia-Lorena i que siguin llibertats els quatre milions de rumans que viuen a Austria-Hongria.

No som ni nosaltres ni vosaltres els que demanem anèxions però sí reclamem la tornada a la mare patria dels rumans que sofreixen sota el jug estranger i que Alsàcia-Lorena que protesta de la separació de França torni a integrar-se en aquesta nació.

Ni vosaltres ni nosaltres volem conquestes però sí entrar en possessió de nostres lligítimes herències.

L'acció submarina

Amsterdam, 30.—Un submarí alemany va enllopar el dia 28 cinc vaixells de pesca hol·landesos entre Scheveningue i Imuiden.

Segons declaracions dels pescadors de Scheveningue han estat destruïts deu vaixells.

Alemanya i l'Argentina

Buenos Aires, 30.—El Consell de ministres ha examinat la resposta de Alemanya a la nota de l'Argentina sobre el topedeig de vaixells argentins.

Alemanya ofereix una indemnització i promet respectar els vaixells argentins que no portin contrabandol de guerra.

Vapor enfonsat

Londres, 30.—Oficial. Un submarí britànic va capturar al mar del Nord, després de certa persecució el vapor alemany «Batavien II», al qual fou precl enfonsar a causa de les avaries produïdes pel canoneig.

Acció naval

Londres, 30.—Una esquadra japonesa, que donava escolta el dia 22 de aquest mes, a uns transports britànics va canonejar un submarí alemany, li va trencar el periscopio, el va atacar amb èxit i segurament el va destruir.

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

Parla En Dato

Madrid, 30.—Al rebre el senyor Dato als periodistes ha dit:

«Els reis continuen sense novitat. He parlat amb el marquès de Lema per telèfon.

La vaga dels «Altos Hornos» de Bilbao, que's considerava acabada, ha empiororat a conseqüència de no estar conformes molts obrers amb les bases firmades i convenides per una comissió d'els i els patrons.

Hi hagué una votació i sortiren dividits els obrers.

Uns estan disposats a entrar al treball i altres no, però no rebella ningú. Gràcies a les disposicions del governador i als auxilis de la comissió, no s'han apagat els forns.

El Govern està disposat de totes maneres a evitar coaccions i a protegir que no's redin els torns, doncs ens cas d'apagar-se encara que acabés la vaga i volguessin treballar els obrers no podrien fer-ho en un any i això ocasionaria un grandís perjudici a gran nombre d'industrials que se abasteixen d'allí.

He vist «El Imparcial» un article

referent a la permanència del senyor Matos a Madrid.

La part final és totalment inexacta. El senyor Matos no ha complert cap ordre derivada del Govern, com se suposa referent de cap organisme militar.

Ni el Govern ni jo podem ni deviem ni tenim que fer aquestes gestions que se'ns atribueixen.

El governador de Barcelona és un funcionari correctíssim a qual se li ha fet justícia i no ha realitzat cap gestió en nom nostre.

Tampoc és cert que hi hagi hagut dificultats ministerials ni inicis de crisis.

De manera que aqueixa informació és completament inexacta.

Parlant de la censura digué el senyor Dato que havia respost a una necessitat de govern, com segueix essent-ho la suspensió de les garanties constitucionals.

Afegí: No ens podem queixar de la premsa, que ha estat prudent, fent-se càrrec de les circumstàncies.

Preguntat sobre de si hi havia confirmació oficial de la notícia de la ruptura de relacions entre Alemanya i l'Argentina, contestà negativament.

Totseguit digué que havia entrat en el port de la Coruña un submarí alemany avari, que ha sigut traslladat al Ferrol, i amb el que's complirà el decret publicat recentment, essent internat.

Preguntat un periodista quan anirà a Barcelona el rei.

Contestà el president que'l viatge està acordat, però no la data.

Va a reunir-se a Barcelona un jurat—digué—per a otorgar premis als obrers i patrons que més s'han distingit en l'establiment de mecanismes de previsió, cases barates, econòmics, etcètera.

Aqueixa obra social és hermosa i una nova iniciativa que signen els obrers als qui recompensin els patrons.

Quan vagi estar a Barcelona en Abril vagi anunciar el desig del rei de assistir a l'entrega de premis, per a donar a l'acte la solemnitat que mereix.

En el moment oportú es determinarà la festa del viatge.

La jornada regida a Santander durarà fins a fi de mes.

Probablement anirà el rei a Bilbao. Acabà dient el senyor Dato que demà, a les onze, hi haurà Concell de ministres.

Al Marroc.—Agressió dels rifenys

Madrid, 30.—L'alt comissari d'Espanya al Marroc, general Gómez Jordana, telegrafia que a Melilla, al ferse una descoberta a la posició esquerra del Kert, foren agredits des nostres forces de policia indígena de Drax i Yan buza, treballant-se tirat i resultant ferit el tinent don Gil Marecos.

Vaga solucionada

Saragossa, 30.—Firmades les bases d'arreglo, demà reanudaràn el treball els vagues paletes.

Les bases d'arreglo són: la jornada mínima sera de vuit hores de treball; a preu fet sols es realitzaran els treballs quan els obrers ho acordin.

El jornal que actualment guayaven els obrers paletes en nou hores, es dividirà per vuit hores i el resultat serà lo que cobrin per hora.

Una comissió composta per obrers tècnics i patrons estudiarà la reglamentació del treball.

En hores extraordinàries es registraràn els jornals pels estipulats en les bases de l'any 1912.

Les noves bases començaran a regir el 15 de Novembre pròxim.

Bon efecte

Cádiz, 30.—Ha causat molt bon efecte en la opinió pública la firma de la real ordre de Foment autoritzant a la Junta d'Obrers del port de Cádiz la celebració d'un contracte amb la societat Credit i Docks, de Barcelona, per a explotar durant quaranta anys els dipòsits francs.

Amb aquesta real ordre queden solucionats tots els obstacles que s'oposaven a aquella millora.

Els vinyaters

Almeria, 30.—Ha causat general satisfacció la solució favorable de les pretensions que portà a Madrid la comissió de vinyaters.

Al regressar, les comissions foren rebuts a l'estació per comissions de la Cambra de Comerç, del Circol Mercantil, d'obres, de l'Ajuntament i de nombrosos públics.

Les comissions foren aplaudits. Des de l'estació es dirigiren en manifestació, amb una banda de música al davant, a la Cambra de Comerç.

Es donaren nombrosos visques al ministre de Foment, al de la Governació i als diputats que intervingueren en l'assumpte.

Les comissions foren ovacionats pels carrers del tràmit.

De Governació.—Descarrilament

Madrid, 30.—El senyor Sánchez Guerra ens va dir que la vaga de Bilbao ha sofert praxudeixement i que la majoria dels obrers s'han negat a acceptar les bases convingudes.

També ens digué que el kilòmetre 457 de la línia de Ciudad Real de ciutat d'un tren de mercaderies, sense que ocorregueren desgracies personals.

Contrabandol

Madrid, 30.—El subsecretari d'Hacienda ens ha dit que a Salamanca i

Pontevedra s'han fet moltes aprehensions de contrabandol, lo qual demostra l'eficàcia de les mides preses en la última etapa.

Els Sindicats Agrícoles

M. Irid, 30.—Han sigut despatxats un nombre considerable d'expedients de Sindicats Agrícoles, però com en l'actualitat hi ha encara un nombre considerable per a despatxar, s'ha ordenat la creació d'un negociat especial per a ultimar ràpidament l'assumpte.

Les energies del marquès d'Estella

Madrid, 30.—En el ministeri de la Guerra se'ns ha donat la següent nota oficial:

«Son inexactos los rumores que accogen parte de la prensa suponiendo que el marqués de Estella está ya agotado y fatigado por su labor ministerial. Cada año siente más entusiasmo por coadyuvar con ello a la prosperidad de la patria y el bien del ejército, como lo prueban los datos pendientes de la firma del Rey, entre ellos el de estadística y requisición de carruajes de tracción animal, ya terminado y aprobado por los ministerios de la Guerra y de la Gobernación, y otro decreto sobre creación de pensiones a los hijos huérfanos de militares, para que ingresen en Academias.

Entre otros proyectos, prepara el ministro para plazo muy breve uno sobre beneficios y ventajas a las clases de tropa, otorgando de materiales a las divisiones, reforzando los cuadros de tropa y oficiales, dotando a las unidades de todos los elementos indispensables según las enseñanzas de la guerra moderna, y otros sobre instrucción preparatoria de reclutas basada en el tiro, que traza consigo una notable economía para el Tesoro.

Con lo expuesto basta para refutar a los que creen que el marqués de Estella está cansado de la labor ministerial.»

L'Alealdia de Barcelona

Madrid, 30.—«El Día», parlant de l'Alealdia de Barcelona, diu:

«El candidato que encara en efecte no ha acceptat, es creu que acceptarà, és el magistrat d'aquella Audiencia don Enric Zaldívar.

Es tracta d'una persona que, sense ésser catalana, porta molts anys de residència a Catalunya, coneix l'esperit del país i gosa de grans prestis i simpatis.

El nomenament està pendent d'una gestió que haurà realitzat avui, a la seva arribada a Barcelona el governador civil.

Comentant aquesta notícia, hem preguntat a un il·lustre personatge conservador, si es decidirà el Govern a fer el nomenament contra la decidida actitud de l'Ajuntament de no acceptar-li, a lo que nostre interlocutor contestà secament: El Govern complirà amb els seus deures de tal i l'Ajuntament de Barcelona, de bon grat o per força, lindrà també que complir amb els seus deures.

La Premsa madrilenya i els parlamentaris catalans

Madrid, 30.—Els periodics de Madrid reconstruïren l'acte realitzat el dia 19 a Barcelona, notant-se disparitat en la forma, però unanimitat en el fons.

Publica aquesta nit «Espana Nueva» el manifest que'l parlamentari de Barcelona dirigiren al país el 21 de Juliol.

«La Correspondencia Militar» reproduïx la carta, ja coneguda, que dirigí el senyor Cambó als coronels. L'inserta dit periòdic amb el següent títol i sense comentaris: «Una carta de Cambó de rotunda declaració espanyolista.»

En l'article de fons, el mateix periòdic, apreciant la situació actual, expressa la necessitat de canviar de conducta, però no solament respecte de l'exèrcit doncs si la nació no correspongués al seu patriotisme, neixeria mort, sinó en tots els ordres.

Es precisà—diu—un renouement nacional, no solament militar.

Aquest és el nostre problema.

«El Correo Español», en l'article de fons, que's molt extens, afirma que, malgrat de quant se diu, la Lliga de Catalunya serà regionalista sempre, nacionalista mai.

Canoneig i explosió

Ferrol, 30.—Pescadors que han arribat a aquest port diuen que en alta mar sentiren fort canoneig, se se veur cap vaixell i, seguit després una formidable explosió i una flamarada.

Es creu que's tracta d'un vaixell carregat de municions, que lluita amb un submarí.

El comandant de marina ordena que sortissin tres torpeders per a extrema la vigilància de la costa.

A l'arsenal es treballa en la reparació dels vaixells anglesos «Harpation» i «Thelomachus».

El preu de la carn

Caslel, 30.—Els carnicers han anunciat oficialment que pujaran el preu de la carn a 40 cèntims el killo.

A la Presidencia.—Conferències d'En Dato.—El submarí alemany avari.

Madrid, 30.—El senyor Dato estigué en la Presidencia a última hora de la tarda i estigué allí fins a les 10 de la nit.

El visitaren varis ministres, entre ells el de Instrucció Pública i Marina. Amb aquest últim estigué conferenciant el president més d'una hora.

Al senyor de la Presidencia el contralmirall Flores, fou interrogat pels

periodistes apesop de l'alcanc de la entrevista i co testà:

«He parlat amb molta atenció de totes les qüestions que aturen al ministeri de Marina i dels projectes que penso desenvolupar.»

«Res puc adelantir apesop d'això però des de llavors puc dirlos-hi que tot el meu alen serà conseguir la nacionalització de les industries i que tant sols es realitzaran obres per co tracta o per administració, quant no hi hagi altre remei.»

Com és de suposar, estic disposat a prosseguir la meritíssima tasca realitzada per l'anterior ministre. Sa obra és importantíssima per a la nació.

Seguiré els seus passos i els meus esforos s'encaminaran a afiançar aquesta obra.

Confirmà el ministre de Marina que també havia parlat amb el president sobre el submarí alemany que entrà en el port de la Coruña i declarà que s'havien donat ja ordres per a que s'gui desarmat i internat a sa tripulació.

Parlant el senyor Sánchez Guerra amb els periodistes, referent al submarí alemany que entrà en el port de la Coruña, manifestà que Espanya no ha sigut signatària de la Convenció de la Haya, però encara que ho hagues sigut, dita Convenció autoritzava a les nacions a modificar sa legislació interior.

Estem satisfets—segut dient el ministre—d'haver publicat el decret que donarem compte als submarins per què del contrari a nos trobariem ara en un conflicte delicat, així no existeix.

Diversions públiques

Teatres

TEATRE TIVOLI

Avui dimarts, a dos quarts de sis, vermou, Primer. «Juegos malabares». Segon. «El club de las solteras» i «La entrada». Nit, a dos quarts de deu, Primer. «En Sevilla ohi el amor». Segon. «El barbero de Sevilla». Tercer. «Sangre y arena». Quart. «El club de las solteras». Entrada, 60 cèntims.

TEATRE DE NOVELTATS

Gran Compañia Internacional de Variedades.—Avui, dimarts, 4 debuts, 4 tardes, a les cinc, matinee a preus populars. Butaca amb entrada, 1 pesseta. Nit, a dos quarts de deu, escullit programa, debut de The Dances, «Ilusionistas» i «Ilusionistas» comics; Fred a d. M. R. i. clistes; Andar, malabars; Selenia i Rosita, cançons de ball; present-hi part, tarda i nit, notables atraccions i la genial artista.

PASTORA IMPERIO

Tots els dies, tarda i nit: PASTORA.

TEATRE COMIC

Gran Compañia de marcueta i opereta. Avui dimarts, nit a dos quarts de deu, Primer. «Molinos de viento». Segon. Exit gran de l'opereta en dos actes.

Sol de la noche

gran presentació, esplèndid decorat.—Tots els dies: «Sol de la noche».

Music-Halls

Eden Concert

Assalt, 12. Propietari: Sr. FRANCISCO BUXO.

Grandis exit de la notable divette espanyola, nova a Barcelona.

FLORALINA

Tots els dies, tarda i nit: LOSSANTOSFERRI i 40 belles artistes més.

FOLIES BERGERE

Telèfon, 3.023. M. Exit de l'important cançonista

NENÉ

Apetit a les 7 Apris minuit, souper tango.

ROYAL CONCERT MUSIC-HALL

Marquès del Duero, 103, davant Teatro Comtal. Gran Concerts tots els dies, tarda i nit, per una important «Compañia de Variedades».

Gran Café Galatà

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mònica, 6. Tots els dies grans balls servits per ELEGANTS CAMBRERES.

Musio-Hall PONPEIA

Temple de la Alegria. Telèfon, 2.158. Tots els dies, Gran Concert. Exit de les DIVERTIDES REVISTES escrites expressament per dit local Després de l'espectacle de SOUPER TANGO.

Café AUSTRALIA

Ronda Sant Antón. Billars i Granit.

Madrid-Concert

Marquès del Duero, 103. Gran Concerts.

MARUJA

Exclusiva pera majors d'edat

Carrer Vergara, número 6, primer
(JUNT A LA PLASSA DE CATALUNYA)

: Academia Práctica de Comerç i Idiomes ::

Ensenyança també per corresponen-
Per 3 pessetes al mes MECANOGRÀFIA. Diversitat de màquines visibles i modernes. — Dos de 5 pessetes al mes LLENGUES VIVES. Mètode directe, per professors experts estrangers. — REFORMA DE LLETRA. Nomenclatura americana, redondilla, gòtica. — ORTOGRAFIA PRÀCTICA. — CORRESPONDENCIA comercial, nacional i estrangera. — TAQUIGRAFIA. Varies sistemes. — CALCUL mercantil, Aritmètica-Geometria. — TENEDURIA DE LLIBRES per partida doble. — COMPTABILITAT mercantil, industrial, bancaria, forestal. — TITOL DE TENEDOR DE LLIBRES previ examen de suficiència. — Les classes per a SEXTORRUS, en local especial. — Les lliçons són individuals i d'absoluta independència.
El treballament funciona de nou a nou millor i de tres a onze nit. — Les classes per a SEXTORRUS, en local especial. — Les lliçons són individuals i d'absoluta independència.
Carrer Vergara, número 6, primer

Vins i Aperitius

BATALLA

Societat Anònima

Marquès del Duero, 202 al 208 - - - Telefon H. 177 - BARCELONA

Unión Empresarios de pompas Fúnebres (S. A.) Servei municipalisat

En virtut de la vigència del règim municipal relacionat amb els serveis de Pompes Fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que per la prestació de dits serveis té establerts la seva Central, Oficines, Sucursals i Estaletes en els següents punts:

Consell d'Administració i Direcció: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 3916. — Oficines: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 1480

Fàbrica i Tallers, carrer Campo Sagrado, núm. 24 - - Telèfon, 2.531

Districte 1. Suursal, Santa Barbara, núm. 13	Telèfon, núm. 1.835	Districte 7. Suursal, Canonge Pibernat	Telèfon, núm. 6.191
Districte 1. Estaleta, End-Ras, núm. 235	Telèfon, núm. 8.233	Districte 7. Estaleta, Campo Sagrado, núm. 56	Telèfon, núm. 3.111
Districte 2. Suursal, Alta S. Pere, núm. 73	Telèfon, núm. 1.737	Districte 8. Suursal, Torrat de la Olla, 133	Telèfon, núm. 7.757
Districte 3. Suursal, Pallà, núm. 8	Telèfon, núm. 919	Districte 8. Estaleta, Zaragoza, núm. 119 bis	Telèfon, núm. 7.399
Districte 4. Suursal, Aragó, núm. 301	Telèfon, núm. 2.613	Districte 9. Suursal, Sant Andreu, núm. 201	Telèfon, núm. 8.395
Districte 5. Suursal, Sant Pau, núm. 72	Telèfon, núm. 1.917	Districte 9. Estaleta, Major, núm. 27 (Horta)	Telèfon, núm. 8.477
Districte 6. Suursal, Aribau, núm. 31	Telèfon, núm. 2.199	Districte 10. Suursal, Clot, núm. 50	Telèfon, núm. 8.231

En tots els preterrelacionats ocals serà el servei permanent, deuant dirigir-se a qualsevol d'ells, hi personal o telefònicament, els avisos de defuncions, per a la immediata prestació del servei. Al mateix temps, pregala Empresa col·laboradora, se dirigeixi a ses oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc en sa implantació i desenvolupament: o a règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. A l'efecte de establertes oficines especials en la Plaça Santa Agna, 24, primer telèfon 3916. NOTA: Tot ciutadà té dret, mitjançant certificat de pobresa extès pel Sr. Alcalde de Barri, a un enterro dels nomenats de Beneficència Municipal, completament gratuït. ALTRA: Així mateix pot optar per un enterro dels nomenats econòmics, compost de bagul, blanc o negre cotxe fúnebre, despatx parroquial, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos d'acompanyament, per la cantitat de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.

Sastrerías "Las 40"

Mendez Nuñez, 1 :: Alta Sant Pere, 63 :: Jaume I, 19 :: Princesa, 19 :: Hospital, 87



TRAJO
o
CABAN
a mida
per a
CAVALLER
40
pessetes



.. PREU UNIC ..

Les infeccions, els lavatges, el sàndal i arbol solen retrair la cura de la purgació, semblant primer que va bé, però al deixar-los torquen el flux, i en general, sola entreteuen la cura. Amb les especialitats PARADELL en pocs dies se logra la cura completa.
PARMÀCIA PARADELL COMTE DE L'ASSALT, 28
:: BARCELONA ::

Nadal
MESTRE DE BALL DE BALÓ I DELS
MÉS MODERNS
Únic que breument ensenya
bè a ballar, cocara que mai ha
ballat. Classes per a una per-
sona sola o família. Lliçons espe-
cials per a senyoretes. Lliçons
per a dependents. Carrer Cegos
de la Boqueria, 2, entressol
(Junt al carrer de la Boqueria)

: BODES I BATEIGS ::
Per a comprar bosses, capses amb gust i economia, visitin
n'la fàbrica de capses carrer S. Pau, núm. 38

Esqueles mortuòries
s'admeten fins a les dugues de
a matutada.

CICLES
SANROMA
Els més ràpids
i lleugers
Telèfon 1412
Baixes 42
BARCELONA

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA
acaba de publicar los álbums 6.º y 7.º, titulados
La Coruña y su provincia.
Castilla la Vieja y Extremadura.
PRECIO DE CADA ÁLBUM
En Madrid, 3 pesetas. ♦ En provincias, 3,50 pesetas.
En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Baillière.—Núñez
de Baiboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

GUIA GENERAL
DE
CATALUÑA
(BAILLY-BAILLIÈRE-RIERO)
No puede prescindir de este interesante libro nadie que quiera conocer al detalle los nombres y domicilios de todos los que en dicha región ejercen alguna industria, comercio, profesión o cargo oficial. Contiene, además, todas las vías de comunicación, correos, telégrafos, teléfonos, servicios de coches y automóviles, balnearios, aguas minerales, medicinas y cuantos datos geográficos, históricos y estadísticos son de interés general. Aranceles de Aduanas, tratados de comercio, medidas, pesas y monedas y tarifas postales y telegráficas. Cuatro preciosos mapas en colores, los más completos que se han publicado.
15 pesetas en toda España, franco de portes
OFICINAS: Consejo de Ciento, 240-BARCELONA

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe
.. d'estils clàssics i moderns ..
Dibuixos originals i exclusius de
la casa .. Es faciliten pressu-
posts i projectes d'amoblament
i decoració d'habitacions. Preus
limitadíssims .. Unica casa que
garantitza els seus mobles per
temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX:

CANUDA, 16 :: :: TELEFON, 1273

PIANOS I HARMONIUMS de llugar, des de 8 fins 15 ptes. a
mes, carrer Bruc, 78, 1.º, primer

Almanaque Bailly-Baillière
ENCICLOPEDIA POPULAR ILUSTRADA PARA 1917
500 páginas
de texto.
REGALO DE
1.000 décimos
de la Lotería
de 3 pesetas
cada uno.
En rústica, 1,50 pesetas. En encuadernado, 2 pesetas.
En provincias, 0,50 más para gastos de franquicia y certificado.